

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.952 van 28 september 1998
in de zaak A. 80.223/IX-1397.**

In zake : Guido VAN HELMONT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat T. GROVEN,
kantoor houdende te KORTESSEM,
Lievehereboomstraat 18

tegen :

het Instituut voor Veterinaire Keuring
(I.V.K.),
dat woonplaats kiest bij
Advocaat R. DEPLA,
kantoor houdende te BRUGGE,
Karel van Manderstraat 123.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op
12 september 1998 werd ingediend namens Guido
VAN HELMONT door zijn raadsman T. GROVEN, advocaat te
Tongeren, om, bij wege van uiterst dringende noodzake-
lijkheid, de schorsing te vorderen van :

- "1. De beslissing nr. BF/GRO/98/015/A van het
Instituut voor Veterinaire Keuring
dd 12 augustus 1998 waarbij bij wege van
administratieve maatregel 193 runderen in voor-
lopig beslag worden genomen en waarbij wordt
overgegaan tot het nemen van monsters van 35
dieren.
2. De beslissing nr. BF/GRO/98/015/C van het
Instituut voor Veterinaire Keuring
dd 28 augustus 1998 waarbij aan verzoekende
partij het verslag van het laboratoriumonder-
zoek dat werd uitgevoerd ingevolge beslissing
nr. BF/GRO/98/015/A wordt betekend en waarbij
aan verzoekende partij wordt medegedeeld dat
het voorlopig beslag op de dieren van rechts-
wege verlengd wordt
3. De beslissing nr. BF/GRO/98/015/D van het
Instituut voor Veterinaire Keuring
dd (28) augustus 1998 waarbij wordt overgegaan
tot het nemen van monsters op 158 dieren";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. GROVEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat R. DEPLA, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuit-

voerlegging van de bestreden beslissingen hem berokkent als volgt omschrijft :

"De beslissing om tot inbeslagname over te gaan hypothekeert de verdere werking van het bedrijf van verzoekende partij.

Ingevolge de beslagmaatregel kunnen de dieren niet verkocht noch verplaatst worden, hetgeen belangrijke gevolgen heeft voor de dieren en voor de exploitatie in het geheel.

In de veehouderij worden immers de dieren vetgemest met het oog op de slachting op het meest aangewezen moment. De beslagmaatregel verhindert dan ook de normale exploitatie van het bedrijf, gezien niet op het meest ideale moment tot slachting kan worden overgegaan.

Het nadeel is dan ook niet enkel van financiële aard, gezien ook een aantasting gebeurt van de hele bedrijfsorganisatie en van het jarenlang zorgvuldig opgebouwde kweek- en vetmestingsprogramma. Deze is niet enkel met financiële vergoedingen te herstellen, gezien ook de vele energie bij de selectie van de dieren hierdoor wordt ongedaan gemaakt.

15.

De beslagmaatregel en de monsterneming heeft tot gevolg dat verzoekende partij het risico loopt om geconfronteerd te worden met een definitieve beslagmaatregel op grond van een initieel onwettige beslissing, hetgeen uiteraard een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt. Het definitief beslag zal tot gevolg hebben dat het gehele bedrijf van verzoekende partij wordt lamgelegd, hetgeen onmogelijk volledig kan vergoed worden.

16.

Ingevolge de monsterneming die geschiedde op grond van de bestreden beslissing van 12 augustus 1998 wordt thans voorgehouden dat er positieve stalen zijn teruggevonden, hetgeen impliceert dat verzoekende partij de volledige kostprijs (te ramen op meer dan 2.000.000 fr.) zal moeten betalen van de bemonstering van alle overige dieren, het geen gebeurt in toepassing van artikel 8 van de wet van 15 juli 1985. Dit is uiteraard niet enkel een zwaar financieel verlies dat later kan hersteld worden, gezien hiermee het bestaan zelf van het bedrijf van verzoekende partij in het gedrang komt en aan het wankelen kan gebracht worden, waardoor de jarenlang geleverde inspanningen dreigen in het niet te verdwijnen. Dit is een moeilijk te herstellen nadeel.

17.

De verdere uitvoering van de onwettig genomen bestreden besluiten zal als gevolg hebben dat, in toepassing van het Koninklijk Besluit van 8 september 1997 betreffende maatregelen inzake de verhandeling van landbouwdieren, ten aanzien van bepaalde stoffen

of residu's daarvan met farmacologische werking, in de toekomst de door verzoekende partij vetgemeste dieren een 'H'-merkteken zullen krijgen, hetgeen uiteraard een enorme schandvlek op de professionele reputatie van verzoekende partij met zich zal brengen. Dit is een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, gezien dit nooit afdoende kan vergoed worden middels schadevergoedingen";

Overwegende dat in de mate verzoeker voor- eerst een financieel nadeel inroept, er dient op gewezen te worden dat een financieel nadeel, in principe althans, altijd voor vergoeding vatbaar is;

Overwegende dat in de mate verzoeker de "aantasting (aanvoert) van de hele bedrijfsorganisatie en van het jarenlang zorgvuldig opgebouwde kweek- en vetmestingsprogramma", hij zich beperkt tot een loutere bewering en geen concrete gegevens of stukken aanvoert om zijn bewering ook maar enigszins te staven; dat bovendien dient vastgesteld dat verzoeker eigenlijk een vetmester is, zodat de vraag rijst of er wel degelijk sprake kan zijn van een "kweekprogramma";

Overwegende dat waar verzoeker verwijst naar "een definitieve beslagmaatregel" met als gevolg de "lamlegging" van zijn bedrijf, hij verwijst, naar een nadeel dat niet rechtstreeks voortvloeit uit de thans bestreden beslissingen, maar dat het gevolg zal zijn van toekomstige en hypothetische beslissingen; dat de verwerende partij gelijk heeft wanneer zij stelt dat deze toekomstige en hypothetische beslissingen dan zelf het gevolg zullen zijn van "het feit dat ter gelegenheid van monsternames positieve stalen werden aangetroffen die na tegenexpertise positief bleven", met andere woorden dat verzoeker zelf aan de basis ligt van het nadeel dat hij inroept;

Overwegende dat waar verzoeker verwijst naar het feit dat het bestaan zelf van zijn bedrijf in het

gedrang komt ten gevolge van de door hem te betalen kostprijs van de bemonstering van zijn dieren (meer dan 2 miljoen frank), hij zich opnieuw beperkt tot blote beweringen, zonder staving door concrete gegevens of stukken;

Overwegende dat waar verzoeker stelt dat indien zijn vetgemeste dieren een "H"-merkteken zullen krijgen, dit een "enorme schandvlek op (zijn) professionele reputatie" zal betekenen, hij aldus een morele schade inroept; dat het later tussen te komen annulatiearrest hem echter genoeg morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen hetgeen hij momenteel als een moreel nadeel ervaart;

Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan een van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig september 1900 achtennegentig, door :

de H. A. BEIRLAEN,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. V. WAUTERS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.